

[Steen.]

var vanskeligt at afvise Samarbejdet stærkere, end det skete, og denne Afvisning maatte jeg naturligvis tage til Efterretning, hvilket jeg ved Finanslovdebattens Slutning gjorde.

Men naar jeg nu ser paa, hvorledes det Vinteren igennem og ikke mindst i den sidste Maanedes Tid har formet sig, ja, saa maa jeg jo sige, at det er gaaet, naturligvis ikke saa godt, som jeg havde ønsket og haabet, men dog meget, meget bedre, end jeg efter den Afvisning, jeg fik, havde Grund til at vente.

Et Tilbageblik over Arbejdets Forløb og Resultat vil vise, at paa en Række betydningsfulde Omraader er det lykkedes de fire Partier at naa til Enighed. Paa en Række andre Omraader er det lykkedes at samle de to Regeringspartier og henholdsvis Venstre og Konservative, alt som det efter Sagernes Karakter har været muligt. Endelig kan jo Samarbejdets Omfang, Karakter og Indflydelse aldeles ikke bedømmes paa Grundlag af Afstemningerne, som de her er foregaaet. I mangfoldige Tilfælde er det jo saadan, at vi taler os til Rette om Indarbejdelse i Lovene af en Række betydningsfulde Enkeltheder, hvorom vi er enige, og saa er der et eller andet Princip, som hindrer, at vi ved Afstemningen her staar sammen.

For at vise, hvor meget der ligger bag det, jeg her siger, skal jeg henlede Opmærksomheden paa dette Tings Dagsorden for i Gaar — den vil da ingen mistænke for at være sammensat til Brug for mig. Jeg beder Tingets ærede Medlemmer have Opmærksomheden henledt paa, hvad der var til Afgørelse, og hvordan Afgørelserne formede sig.

Der var Forslaget til Funktionærlov — herom samledes alle fire Partier. Der var Forslaget til Naturfredningslov — herom samledes alle fire Partier. Der var Forslaget om Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Luftangreb — herom samledes igen de fire Partier. Der var det betydningsfulde, i mange Forhold indgribende Forslag om Byplaner, atter var alle fire Partier samlet. (Oluf Pedersen: Mange flere!). Ja, men det holder jeg ikke saa meget af selv at mindes og vil derfor gerne være fri for at minde andre derom. Det ærede Medlem og jeg faar aldrig noget ud af et Samarbejde alligevel. Jeg kan selvfølgelig ikke hindre det ærede Medlem i at være med, men noget egentligt Ønske derom har jeg ikke; der kan ikke bygges nogen Politik paa det, for jeg regner ikke med, at det ærede Medlem

og hans Parti vil være her ret længe. — Der var Forslaget om Boligbyggeri — atter fire Partier samlet. Saa var der et Par mindre betydningsfulde Ting — dem var der nu endelig ogsaa Enighed om. Og saa var der Forslaget om Beskæftigelse af unge arbejdsløse — Enighed mellem de tre Partier! Det var en tilfældigt valgt Dag paa det Tidspunkt af Samlingen, hvor store, betydningsfulde Spørgsmaal, som vi i Vinterens Løb har beskæftiget os med, fandt deres endelige Afgørelse, saa jeg synes oprigtigt talt, at det efterhaanden slet ikke gaar saa daarligt.

Nu er Opgaven bare at føre denne Udvikling videre. Ingen af os maa jo være blind for, at overalt, hvor Folkestyret brød sammen, var en Hovedårsag hertil den, at Folkestyret over for Tidens Opgaver ikke var handlelygtigt, og paa Grundlag af Nutidens Partideling vil det igen sige forhandlingsdygtigt. Det ønsker vi vort Folkestyre stedse skal være, og dertil har vi bidraget i disse Aar gennem den Stilling, vi har indtaget til de Problemer, som Tid og Forhold har stillet os over for.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen var i Dag bekymret for, hvordan det stod til med Det radikale Venstres Politik. Det ærede Medlem sagde, at mange Anskuelser og Dogmer var jo efterhaanden henvist til Død og Dom. Ja, der er jo det rigtige i det, at der i Tidens Løb virkelig er sket et og andet, som ingen af os regnede med og forudsaa, da vi skrev de Programmer, som mange af os lever paa endnu i Dag. Men da det nu virkelig efterhaanden ogsaa er gaaet op for Formanden for Venstrepartiets Rigsdagsgruppe, mon der saa ikke var noget for det paagældende Parti selv at tale ud om og søge at drage den Lære af, som de saa haardt trænger til?

Jeg maa i Fortsættelse heraf sige, at det er mig fuldkommen ubegribeligt, hvad Venstrepartiet og det konservative Parti mener at kunne opnaa med den Agitation, de fører mod os paa Grundlag af vor Stilling i dette Samarbejde, en Agitation, der gennem de paagældende Partiers Presse regelmæssigt nu gennem Aar er ført paa den Maade, at man i disse Partiers Hovedstadspresser, som jo dog ogsaa læses i store Dele af Provinsen, hver Dag skriver, at det er dog en urimelig Tilstand, der er her i Landet, at det lille radikale Parti har den Indflydelse, det har, at det er dem, der paa afgørende Omraader praktisk talt bestemmer det hele. Ja, man begriber ikke, at Socialdemokratiet finder sig i det. Og samtidig saa gaar Trykkemaskinerne ude om-